

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi PYLOMED taotlus – registreerimistaotlus nr 18 132 059

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 14. jaanuari 2022. aasta otsus asjas R 814/2021-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

15. märtsil 2022 esitatud hagi – Landesbank Baden-Württemberg versus SRB

(Kohtuasi T-142/22)

(2022/C 198/79)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Saksamaa) (esindajad: advokaadid H. Berger ja M. Weber)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Ühtse Kriisilahendusnõukogu 15. detsembri 2021. aasta otsus Landesbank Baden-Württembergi 2017. aasta eest ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate *ex-ante*-osamaksete suuruse arvestamise kohta (SRB/ES/2021/82) koos selle lisadega;
- mõista menetluskulud välja kostjalt.

Teise võimalusena, juhul kui Üldkohus peaks eeldama, et vaidlustatud otsust ei ole kostjapoolse vale ametliku keele kasutamise tõttu õiguslikult olemas ja tühistamishagi oleks eseme puudumise tõttu vastuvõetamatu, palub hageja:

- tuvastada, et vaidlustatud otsust ei ole õiguslikult olemas;
- mõista menetluskulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja üheksa väidet.

1. Esimene väide: Otsusega rikutakse määruse (EL) nr 806/2014⁽¹⁾ artikli 81 lõiget 1 koostoimes nõukogu 15. aprilli 1958. aasta määruse nr 1⁽²⁾ artikliga 3 ning üldise võrdsuspõhimõttega, sest see ei ole koostatud selles ametlikus keeles, nimelt saksa keeles, mida suhtluses hagejaga peab kasutama, samuti erineb see keelest, mida kasutati otsustes teiste saksa krediidasutustega.
2. Teine väide: Otsusega rikutakse ELTL artikli 296 lõikes 2 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikli 41 lõikes 1 ja lõike 2 punktis c ette nähtud põhjendamiskohustust, sest see sisaldab arvukalt lünki põhjendusketis, eelkõige on kostja kasutanud korduvalt seaduses ette nähtud kaalutusruumi, otsuse põhjendused ei ole loogilised ja läbipaistvad.
3. Kolmas väide: Otsusega rikutakse harta artikli 47 lõikes 1 sätestatud tõhusa õiguskaitse nõuet, sest otsuse kohtulik kontroll on praktiliselt võimatu ja riivab sellega hageja tõhusat õiguskaitset.
4. Neljas väide: Delegeeritud määruse⁽³⁾ artikli 7 lõike 4 teine lause rikub hierarhiliselt kõrgemal asetsevat õigust, sest see lubab finantsinstitutsioonide kaitseskeemi (IPS) liikmete sisuliselt ebasobivat ja ebaproportsionaalset eristamist ning IPS-näitaja relativeerimist.
5. Viies väide: Otsus on mh vastuolus määruse (EL) nr 575/2013⁽⁴⁾ artikli 113 lõikega 7 ja riskile vastava osamakse arvestamise nõudega, sest hageja kasutab IPS-näitaja suhtes kordajat 5/9. Krediidasutuste eristamine IPS-näitaja tasandil on IPSi ulatusliku kaitsetoime tõttu süsteemiga vastuolus ja meelevaldne.
6. Kuues väide: Delegeeritud määruse artiklid 6, 7 ja 9 ning I lisa rikuvad hierarhiliselt kõrgemal asuvat õigust mh seetõttu, et need rikuvad riskile vastava osamakse arvestamise nõuet, proportsionaalsuse põhimõtet ja asjaolude täieliku arvestamise nõuet.
7. Seitsmes väide: Otsusega rikutakse hageja ettevõtlusvabadust, mis on sätestatud harta artiklis 16, ja proportsionaalsuse põhimõtet, sest aluseks võetud riskiga korrigeerimise kordajad ei ole kooskõlas hageja keskmiselt parema riskiprofiiliga.
8. Kaheksas väide: Otsusega rikutakse harta artikleid 16 ja 20, proportsionaalsuse põhimõtet ja õigust heale haldusele, sest kostja on teinud ilmselgeid vigu mitme kaalutusruumi teostamisel.
9. Üheksas väide: Delegeeritud määruse artikli 20 lõike 1 esimene ja teine lause rikuvad direktiivi 2014/59/EL⁽⁵⁾ artikli 103 lõiget 7 ja riskile vastava osamakse arvestamise nõuet.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu määrus nr 1, millega määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled (EÜT 1958, 17, lk 385; ELT eriväljaanne 01/01, lk 3).

⁽³⁾ Komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/63, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses kriisilahendusrahastutesse tehtavate *ex-ante*- osamaksetega (ELT 2015, L 11, lk 44).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT 2013, L 176, lk 1).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT 2014, L 173, lk 190).